

שָׁוֹם הַיְתּוּמִים

שהיה אבימי מסביר לי שלא קשה מהבריותה כאן, וכשהייתי משכח את התירוץ היה אבימי מכני.

וכך היה מתרץ אבימי: שלפעמים בשלשים יום מספיק, ולפעמים צריך שנים יום. **בא להבריו** כל ימות השבת וצופים⁽⁵⁾: שלשים יום צריך — והיינו הבריותה כאן שבאופן זה שום היתומים שלשים יום, ובהקדש שנים יום. אבל בא להכריז רק **בשניהם**⁽⁶⁾ וב חמיש שמן ימים שהיה בית דין יושב ודין, צריך שנים יום, והיינו דברי אבימי, שרבי מאיר סובר שמכരיזם שנים יום.

ואע"ג דכי חשוב לנו מ"ר [שאמ חחוב] ליום הכרזה ממש, כמה הם מתוך היתומים יום, לא והוא אלא תמניגר [שמונה עשר] יומי, שכק' ימי שני וחמש יש בהכרזת שנים יום המתחלה שני בשבת וגומרת חמיש שמן הכרזה בשבת, והם פחות מיום הכרזה ממש שיש בהכרזת שלשים יום וצופים, מכל מקום די בזה, והתעט: **כיוון דמשכ בא מילתא** [שנمشך הדבר], שהרי י"ח ימים אלו נפרדים על שנים יום, **שמי איינשי** [מגעת ההכרזה לאזני האנשים]!⁽⁷⁾ [משמעות זו נtabורה, עפ"י רשי' בסוגין ובמנחות זו, וככהברה הרשות].

אמר רב יהודה אמר רב אמי: אין נזקין בית

לייתומים בין להקדש, ודבריו תמהווים שהרי רב מאיר חלק בין יתומים להקדש שביתומים שלושים ובಹקדש שנים. וכותב הרש"ש שכונת רשי' היא שכל אחד מהם כדיינו וביתומים שלשים ובಹקדש שנים ברצופים.

6. בהקדש לא הזכיר הרמב"ם את הכרזה שני

ח'יא בר אכין: ששים יום קאמרת ממשו של רב חסדא, או שלשים יום קאמרת? אמר ליה רב חייא: ששים יום אמרת!

שאלנו עוד: על שום דיתומים אמרת ממשו של רב חסדא שצריך שנים יום, או על שום דהקדש? אמר ליה רב חייא: על שום דיתומים!

שאלנו עוד: האם אמר רב חסדא: "הלכה ברבי מאיר ששם היתומים שנים יום", או אמר: "הלכה ברבי יהודה ששם היתומים שנים יום"? אמר ליה רב חייא: "הלכה ברבי מאיר שאמר בברייתא: שום היתומים שנים יום" היה רב חסדא אומר!

ומתמה ליה רב נחמן לרבי חייא: וזה בבריתא שנינו לעיל, **רבי מאיר, "שלשים יום"** — קאמער, ואיך אמר רב חסדא ממשו של אבימי, שרבי מאיר אמר בבריתא שום היתומים שנים יום?!

אמר ליה רב חייא: **הכי אמר רב חסדא:** כשהיה אבימי מלמדנו שרבי מאיר סובר שנים יום, הייתה מקשה לו מהבריותה כאן שאומרת שלפי רב מאיר מספיק שלשים יום, ו**קולפי טאבי** [מכות טובות] בליע מיניה **דאבימי עלה דוח שמעתא** [כלומר]: היה מכח אותה כשהיינו לומדים שmonth זוז,

5. לפי המבואר כאן בغمרא שדרבי רב מאיר ששם היתומים שלשים מדורבר ברצופים, אם כן, המשך דבריו שהקדש שנים זה גם ברצופים, וכן פסק הרמב"ם [פ"ג מעריכין ה"כ ופ"ד ה"כ"] שהקדש מכירזים שנים יום וצופים.

אך רשי' [דר"ה קולפי טאבי] כתוב שלדעט רב מאיר בא להכריז וצופין מכירז שלשים בין